

adem en leven schonk. Zelf schonk hij, man geworden,
het leven terug aan de dode Muzen.

Zij echter schonken hem als loon een eeuwig leven.

Hij leeft dus voort naar de geest.

In Bazel ligt zijn lichaam begraven.

Hier echter leeft hij, in brons opgericht, voor altijd voort.

Dat Sylvius dit vers voor de sokkel bestemd had, wordt m.i. aangeduid door de omvang: zes verzen, en door de vorm: het is even lang als Heinsius' Latijnse vers, dat ook in disticha is gesteld. Het feit dat Hovius' Latijnse en Oudaan's Nederlandse vers beide acht regels tellen, doet vermoeden, dat de jury, als ik goed zie, en voorzover de verzen nu bekend zijn, heeft kunnen 'schuiven' met de volgende combinaties – waarbij het voorste 'plat' uiteraard voor het officiële Latijnse opschrift werd gereserveerd (ik neem steeds de volgorde, met Erasmus 'meekijkend': recht, links, achterplat en geef het getal der regels):

- 1) Heinsius (lat., 9); Oudaan (ned., 8); Sylvius (gr., 6)
- 2) Hovius (lat., 6); Oudaan (ned., 8); Sylvius (gr., 6)
- 3) Heinsius (lat., 6); Sylvius (gr., 6); Oudaan (ned., 8)
- 4) Oudaan (lat., 6); Sylvius (gr., 6); Oudaan (ned., 8)
- 5) Hovius (lat., 6); Sylvius (gr., 6); Oudaan (ned., 8)

Daarvan lijkt nr. 3, nu, en mij, het fraaist. We weten wat er tenslotte is uitgekomen:

Heinsius (lat., 6); Oudaan (ned., 8); steden, data, jaren van Erasmus' geboorte en sterven, plus de opsomming der aan het bronzen beeld voorafgaande standbeelden, van 1549 af.

Daarbij hebben onze Sylvius en Hovius het veld moeten ruimen. Inderdaad, een Erasmus en Rotterdam lovend Nederlands vers zou, op het achterplat, bijv. na een Latijns en een Grieks vers van dezelfde strekking rechts en links (nr. 5), misschien wat minder op zijn plaats zijn geweest. Dat achterplat wordt nu dus, voor ons gevoel toch wat vreemd, gevuld met de gegevens over geboorte en sterven, en, voor ons gevoel niet misplaatst, met de (onvolledige, *NRC* 12 aug. 1967) lijst van eerdere beelden, die Rotterdam voor zijn grote zoon oprichtte: een rekening-en-verantwoording a.h.w. van de stad tegenover de humanist.

De datum van Hovius' vers verwondert even: 1685. Heeft de opheffing van het edict van Nantes in dat jaar hem ertoe gebracht het verworpen gedicht weer te voorschijn te halen? En heeft hij mogelijk met name het laatste distichon, met de ver-